

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Fatimskej Panny Márie Vranov nad Topľou

Ročník X./2018

Číslo 23

„OSTAŇTE V MOJEJ LÁSKE!“ (Jn 15, 9)

Vo svete silno tečie krv kňazov. Len za posledný mesiac boli zavraždení minimálne siedmi kňazi, od začiatku roka je počet obetí až 16. Najhoršie je na tom zrejme Mexiko, kde boli za jeden jediný týždeň zavraždení traja duchovní. Naposledy sa stal obeťou 83-ročný otec Moises Fabila Reyes, ktorý pôsobil na pútnickom mieste Guadalupe. Začiatkom apríla ho uniesli počas dovolenky, podľa všetkého zomrel na infarkt ako dôsledok podmienok, v ktorých ho zadržovali. Podľa niektorých pozorovateľov je momentálne Mexiko, jedna z najkatolíckejších krajín sveta, nebezpečnejšia pre kňazov a zasvätených než štáty ako Sýria či Irak, kde sú kresťania otvorene prenasledovaní. Vraždenie duchovných v Mexiku pripisujú analytici k celkovej situácii v krajine, ktorá je zmietaná vyčíňaním drogových kartelov.

V apríli umierali kňazi aj na iných kontinentoch. Naposledy uplynulú nedeľu a tiež v katolíckej krajine. Kňaza Marka Venturu, ktorý vystupoval proti banskej ťažbe, zastreliili na severe Filipín po tom, ako odsľúžil omšu. Na 37-ročného katolíckeho kňaza vystrelili dvakrát, keď po omši v telocvični dával pozhnanie deťom a rozprával sa s členmi speváckeho zboru.

Tretí aprílový týždeň sa odohral počas omše krvavý útok na kostol v nigérijskom zväzovom štáte Benue. Pri incidente zahynulo 15 ľudí vrátane dvoch kňazov. Začiatkom apríla sa stala tiež ohavná vražda aj v Demokratickej republike Kongo. Ako informuje Vatikánsky rozhlas, vrah chladnokrvne vstúpil do miestnosti, kde otec Etienne Nsengiunva spolu s ďalšími jedol nedeľný obed, a na mieste ho zastreliil. Ak sa bude štatistika vyvíjať týmto tempom, tento rok bude jeden z najkrvavejších v modernej histórii. „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ (Jn 15, 13)

(podľa www.postoj.sk upravil Marcel Stanko)

Hľadáme

odpoveď

ČO JE TO MILOST'?

Milost' je Boží dar, ktorý nám pomáha žiť dobrý kresťanský život. Bez milosti nemôžeme veriť, obrátiť sa ani konať dobro.

Milost' je Boží dar nadprirodzeného života. Je to dar, ktorý nám dal Ježiš. Milost' z nás krstom robí Božie deti. Dáva nám vieru, nádej a lásku, ktoré potrebujeme, aby sme mohli byť Božími priateľmi. Bez milosti nemôžeme splniť to, čo od nás Boh žiada. Účinok milosti sa prejavuje mnohými rôznymi spôsobmi. Vezmime si životy svätých. Všetky ich dobré skutky sú výsledkom Božej milosti. Sv. Lukáš povedal o mladom Ježišovi: „Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom.“ Lk 2,40 Boh chce, aby to platilo pre všetkých. **Iný prístup.** K Bohu sa nepriblížime bez jeho milosti. To je dôsledok dedičného hriechu, ktorý porušil ľudskú prirodzenosť. S pomocou Božej milosti máme možnosť cítiť v živote Božiu prítomnosť. Keď si uvedomíme, že ostatní ľudia sú Božie deti, a teda naši bratia a sestry, zmení sa náš prístup k nim. Aj náš prístup k svetu sa zmení. Veľa vecí, ktoré sa nám zdali dôležité, ako napríklad peniaze, majetok, kariéra a moc, zrazu stratí svoju hodnotu. Zároveň sa pre nás stanú dôležitejšie iné, napríklad láska a pozornosť k Bohu a nášmu blížnemu. Toto všetko je dôsledok Božej milosti. Sv. Pavol napísal: „Ustavične vzdávam vďaky svojmu Bohu za vás pre Božiu milosť, ktorú ste dostali v

Kristovi Ježišovi.“ 1 Kor 1,4. **Náš vzťah s Bohom.** Najdôležitejšie, čo nám milosť dáva, je vzťah so samotným Bohom. V tomto sme na Boha úplne odkázaní. Keď sledujeme prírodu a rozumne sa zamyslíme, zistíme, že Boh zákonite musí existovať. Iba rozumom samotným však nemôžeme dospieť k ničomu ďalšiemu. Len s pomocou Božej milosti ho máme možnosť spoznať a vypestovať si s ním láskyplný vzťah. Nie iba svätí môžu získať Božiu milosť. Boh ju chce dať každému, no nie každý ju otvorene prijíma. Keď sa sústredíme len sami na seba a vedie nás pýcha a márnivosť, jednoducho nebudeme mať dostatok priestoru a času na Boha a jeho milosť. Pamätajme, že pýcha a egoizmus sú pôvodcami všetkých hriechov. **Milosť a hriech.** Božiu milosť dostávame najmä prostredníctvom sviatostí. Krstom sa z nás stávajú Božie deti (milosť posväcujúca). Potom sa snažíme v každodennom živote plniť Božie prikázania tým, že milujeme Boha a svojho blížneho. Na to tiež potrebujeme milosť (milosť pomáhajúca). Milosť v nás však nebude môcť pôsobiť, ak sa vedome rozhodneme neposlúchnuť Boha, čo je hriech. Prečo? Lebo ak neposlúchneme Boha, odmietneme ho a odmietneme jeho dary. Má to ničivé následky, keďže bez daru milosti nemôžeme žiť plnohodnotným kresťanským životom.

Nielenže hriechy urážajú Boha a ubližujú našim bližným, ale ničia aj nás samotných a oberajú nás o možnosť správne konať. Naš vzťah k Bohu a schopnosť prijať jeho milosť sa dá obnoviť len tým, že budeme ľutovať svoje hriechy a boh nám odpustí. Napríklad prostredníctvom úkonu kajúcnosti počas sv. Omše, a predovšetkým vo sviatosti

zmierenia. Božie odpustenie nás navráti do stavu milosti, čím obnoví náš vzťah s Bohom. Preto je také naliehavé volanie sv. Pavla: "V Kristovom mene prosím: Zmierte sa s Bohom!" 2 Kor 5,20

(Dominika Čechová)

Zdroj: Remery, M.: Tweetuj s Bohom

Z FARSKEJ MATRIKY

V mesiaci apríl prijali sviatosť krstu:

Samuel Isák,
Emily Diliková,
Martin Kuzma.

Sobáše: Maroš Jozefov a Vladimíra Uhlíková
Jakub Demčák a Jana Dudaščíková

Opustili nás: Andrej Liška

BOŽIA DCÉRA

V mesiaci máj vám priblížime život (čoskoro blahoslavenej) Anky Kolesárovej prostredníctvom knihy autorky Magdalény Rusiňárovej.

Pred oltárom stáli krstní rodičia s malým živým batôžtekom v náručí. Kňaz sa ich hneď v úvode nedeľnej svätej omše opýtal: „Aké meno dávate tomuto dieťaťu?“ „Anna“, zaznela jednoznačná odpoveď. Rovnako sa volala aj matka dieťaťa. Dnes ešte ostala doma. Nebývalo zvykom, aby matka chodila ku krstu. Beztak len včera porodila. Človek by síce predpokladal, že po troch pôrodoch si už žena, rodička, ten štvrtý ani nevšimne, ale predsa len bola Anna Kolesárová rada, že ju trochu šetrili. Už skoro ráno jej prišla pomôcť Marienka,

šestnásťročná dcéra jej staršej sestry. Mala byť malej Anke krstnou mamou. Hneď postavila na pec, na slepačiu polievku, šikovne sa pozvrtala po kuchyni a urobila čo bolo treba. Medzitým prišla aj Mariena, jej mamka s práve dopečenými kysnutými koláčmi. Anna za ten čas vychystala bábätko. Zabalila ho do čistej plienky a košielky, uviazala mu na hlavičku bielu slávnostnú čiapečku po starších deťoch a pripravila tenší vankúš, na ktorý dieťa položila. Pár sekúnd sledovala tie drobné pršteky na nožičkách, pohladila ich, potom sa k nim sklonila a vrúcne ich pobožkala. Až potom dievčatko zabalila, vankúš ozdobne previazala bielou stuhou a ovila bielou háčkovanou prikrývkou. Malá Anka bola pripravená. Spokojne spinkala a čakala na svoju prvú prechádzku do Pavloviec na Úhom, susednej obce vzdialenej asi dva kilometre, kde mala byť počas svätej omše pokrstená.

Marienka ju vzala do náručia a vyšla pred dom. Tam už čakal Annin manžel Ján a dvadsaťročný sused a vzdialený príbuzný Kertész, nádejný krstný otec. „Mám ju zobrať? Bude ti ťažká, keď ju budeš celou cestou niesť. Aj potom v kostole ju budeš musieť držať!“ pýtal si mládenec dieťa do rúk. Marienka však podala dcéru otcovi, ktorý ju pobozkal na malinké čielko a palcom veľkej zrobenej ruky sa jej snažil na tom malom priestore spraviť krížik. Otec ju nakoniec sám zveril krstnému: „Na Mišo, nes ju a dávaj mi na ňu pozor.“ Kertész si vzal dieťa nemotorne do náručia, pričom Marienke zveril košielku i sviecu, čo ešte pred chvíľou stískal v ruke. Teraz stoja obaja krstní rodičia s dieťaťom úplne vpredu pred oltárom vo farskom Kostole svätého Jána Krstiteľa v Pavlovciach. Snažia sa sústrediť na priebeh svätej omše, a najmä pri krste správne odpovedať na to, čo sa ich kňaz bude pýtať. Žiadajú krst a áno, sú si vedomí svojich povinností. Obaja značia dieťa na čele znakom kríža.

Nasledujú čítania a kážeň. Sústredení veriaci sa pozastavujú pri slovách Pavlovho listu: „Kto nás odlúči od Kristovej lásky?... som si istý, že ani smrť, ani život, ani anjeli, ani kniežatstvá, ani prítomnosť, ani budúcnosť, ani mocnosť, ani výška, ani hĺbka, ani nijaké iné stvorenie nás nebude môcť odlúčiť od Božej lásky, ktorá je v Kristovi Ježišovi, našom Pánovi.“ Mocné slová čítal mladý bohoslovec z Vysokej nad Úhom, čo minulého roku vstúpil k jezuitom. Asi bol doma na prázdninách. Každé jeho „ani“ malo takú silu, až človeku mráz behal po chrbte. „Ani smrť ani život, ani nikto ani nič,“ opakovala si ešte počas kázne krstná mama, akoby to malej Anke, ktorú držala v náručí, chcela vštepiť do pamäti. Po kázni pán farár Anton Lukáč, generálny vikár Užhorodského vikariátu a zároveň správca

farnosti v Pavlovciach na Úhom, kam patrilo ako filiálka aj Ankino rodisko Vysoká nad Úhom, predniesol prosby a nejaké modlitby a pristúpil k malej Anke. „Nech ťa posilňuje sila Krista, nášho Spasiteľa, ktorý žije a kraľuje na veky vekov,“ povedal jej kladúc ruku na jej drobnú hlavičku. Potom požehnal vodu a vyzval prítomných, aby sa aj v menej dieťaťa, zriekli zlého ducha a vyznali vieru.

Gestom naznačil krstnej matke, aby dieťa trošku naklonila dolu hlavou a očami pokynul miništrantovi, aby pod hlavičkou dieťaťa pridržiaval striebornú misku. Potom načrel svätenú vodu do krčiazka a vyriekol tie očakávané slová: „Anna, ja ťa krstím v mene Otca i Syna i Ducha Svätého.“

Voda stekala po Ankinej hlavičke a krv Kristova stekala po jej duši a obmývala ju z poškvurny dedičného hriechu. Bola čistá a svätá ako nikto naokolo. Boh ju prijal ako svoje milované dieťa. Teraz je novým stvorením, ktoré sa oblieklo v Krista. „Toto biele rúcho nech ti je znakom tejto hodnosti. Tvoji rodičia a príbuzní budú ti pomáhať slovom i príkladom, aby si ho priniesla nepoškvurnenú do života večného“, pri tých slovách farár položil bielu vyšívanú košielku na perinku dieťaťa. Potom pokynul krstnému otcovi, ktorý už v rukách držal pripravenú krstnú sviečku, aby šiel odpáliť plameň od veľkej paschálnej sviece. Pritom povedal: „Prijmite svetlo Kristovo. Dbajte o to, aby toto dieťa kráčalo vždy vo svetle Kristovom ako dieťa svetla a vytrvalo vo viere až do konca. Tak bude môcť ísť so všetkými svätými v ústrety Pánovi, keď príde v nebeskej sláve.“

Nasledovala druhá polovica svätej omše a záverečné požehnanie. Potom si ich dal kňaz zavolať do sakristie. Vyzliekol si rúcho, vybral zo starej skrine veľkú hrubú knihu a kým hľadal poslednú popísanú stranu, už sa

pýtal: „Kedy sa Anna narodila?“ Včera, štrnásteho júla,“ odpovedala pohotovo krstná matka. „Štrnásteho júla tisícdeväťstodvadsaťosem,“ opakoval si pán farár, zapisujúc cifry do matriky narodených. „Deň krstu: pätnásteho júla. Miesto...?“ Pavlov...“ chcel pohotovo zareagovať aj krstný otec, mysliac si, že ide o miesto krstu. Ale keď to by sa asi pán farár nepýtal. Kňaz medzitým dokončil otázku: „...narodenia?“ a krstná mama hneď poopravila odpoveď: „Vysoká nad Uhom. Pán farár zdvihol obočie a krivo sa usmial: „To „P“ už neprepíšem, budem ho musieť škrtnúť. Takže: Vy-so-ká nad U-hom.“ Nadiktujte mi prosím aj mená rodičov,“ požiadal. „Ján Kolesár Hruška a Anna Kolesárová, za slobodna Kušnírová,“ diktovali obaja krstní. „Povolania?“ pýtal sa ďalej kňaz. „Otec roľník, matka je doma,“ ozrejmovali zase. „Rímskokatolíci?“ „Áno“, pritakali, nevediac, že matka je podľa cirkevného práva gréckokatolíčka. „Obaja z Vysokaj nad Uhom?“ „Áno“. Potom sa kňaz mladým lepšie prizrel, spoznal črty Kertéšovej rodiny, hneď si mládenca zaradil

a zvedavo sa spýtal: „A ty Michal, ešte sa nechystáš ženiť?“ Michal sa pri myšlienke na svoju milovanú začervenal, ale sebaisto odpovedal: „Ale pán farár, času dost.“ „No, veď nič, ja len., že láska niekedy prezeje a to tiež nie je dobré.“ Upozornil ho pán farár a dodal, „pozdrav odo mňa rodičov aj svoju milú.“ Michal mal líca červené ako paprika, ale hanba-nehanka, farárovi prikývol. „Píšem teda: Michal Kertéš, rímskokatolík. A? obrátil sa s otázkou na krstnú mamu. „Mária Hrešková, tiež rímskokatolíčka,“ odpovedala zreteľne dievčina. „Hotovo!“ pán farár dopísal, zavrel knihu a išiel ju zaniešť späť do skrine. Zdalo sa, akoby tam niečo hľadal. „Nech sa páči,“ podal im nakoniec obrázok mladej rodiny, kde si matka k sebe túli dieťaťko a otec ich oboch ochraňuje svojím pohľadom. „Svätá Rodina. To nech má malá na pamiatku! Zdôraznil a ukázal prstom na bábätko, ktoré ešte stále spokojne spalo v náručí krstnej mamy. „Pán Boh zaplať!“ poďakovali sa a vydali sa na cestu domov.

(spracovala Anna Sabolová ml.)

1. čítanie: Sk 10, 25-26. 34-35. 44-48

Ž.: 98, 1. 2-3b. 3c-4

Refrén: Pred očami pohanov vyjavil Pán svoju spásu. alebo Aleluja.

2. čítanie: 1 Jn 4, 7-10

Evanjelium: Jn 15, 9-17

Krátke zamyslenie na evanjelium: Ježiš pozýva učeníkov, aby ostali v jeho láske. Z ďalších Kristových slov vyplýva, že ide o napojenie na Ducha Svätého, teda na toho, ktorý tvorí najužšie prepojenie Otca a Syna. Isto sa dá povedať, že o vnútornom života Boha vieme málo. Napriek tomu sa zdá, že nás Ježiš pozýva k účasti na tomto tajomnom vnútornom živote Pána. Je postavený na vzájomnej láske Syna a Otca a táto láska sa rozlieva tiež k učeníkom, ktorí prijali Boha, teda aj k nám! Stačí otvoriť srdce tomuto Rytierovi Božej lásky a dovolíť mu, aby konal i v našom živote.

(podľa www.vira.cz)

Liturgia hodín: 2. týždeň žaltára.

U našich susedov blahorečili cez víkend prvú laickú zdravotnú sestru

Vatikán/Poľsko 30. apríla (RV) V Poľsku v sobotu blahorečili prvú laickú zdravotnú sestru. Blahorečenie Hanny

Chrzanowskej (1902-1973), ktorá bola zároveň blízkou spolupracovníčkou kňaza Karola Wojtyły, dnes svätého pápeža Jána Pavla II., sa konalo v Sanktuáriu Božieho milosrdenstva v Krakove.

Hanna Chrzanowska pred Druhou svetovou vojnou zažila hlboké duchovné obrátenie, keďže ako mladá bola vzdialená od katolíckej viery. V roku 1957 zorganizovala jedinečný systém farskej domácej starostlivosti o chronicky chorých ľudí. Založený bol na reťazi profesionálnych zdravotných sestier, ktorým pomáhali staré mamy, študenti, rodinní príslušníci a susedia chorých. Budúca blahoslavená sa tak stala aj priekopníčkou hospicovej starostlivosti v Poľsku. V dobe komunistického režimu touto formou vydávala verejné svedectvo viery. Dielu Hanny Chrzanowskej boli nápomocní aj kňazi a Bohoslovci, ktorí tak mali možnosť kontaktu s chudobnými, chorými a opustenými ľuďmi. Prefekt Kongregácie pre kauzy svätých kardinál Angelo Amato v rozhovore pre Vatican News vysvetľuje podrobnosti z jej života:

„Hanna sa narodila vo Varšave 7. októbra 1902 protestantskej matke a katolíckemu otcovi. V jej ôsmich rokoch sa rodina presťahovala do Krakova. Po tom, ako získala diplom zdravotnej sestry, strávila istý čas na stážach v Belgicku, Francúzsku a v USA. Po návrate do Poľska založila časopis „Poľská zdravotná sestra“, napísala niekoľko špecializovaných príručiek a začala Katolícke združenie poľských zdravotných sestier. Počas nacistickej okupácie stratila otca v koncentračnom tábore Oranienburg a brata Bogdana, ktorý umrel spolu s tisíckami vojakov počas masakry v Katyni. Jej katolícky apoštolát v oblasti zdravotnej starostlivosti mal veľmi široký záber. Umrela 29. apríla 1973 v Krakove pri speve Magnificat.“ Ako vysvetlil kardinál Amato, keď mala Hanna 30 rokov, nastal v jej živote duchovný obrat smerom ku svätosti, zintenzívnila život modlitby, účasť na sviatostiach, zúčastňovala sa aj na duchovných cvičeniach. Ako laička žila charizmu benediktínov:

„Ako benediktínska oblátka Hana prežívala s nadšením a radosťou benediktínsku charizmu liturgickej modlitby a profesijnej práce s chorými. Osobitne bola priťahovaná tajomstvom Máriinej návštevy u svätej Alžbety, pretože v ňom videla príklad úlohy človeka prinášajúceho pomoc núdzným. Počas komunistického režimu neukrývala svoju vieru, aj napriek tomu, že sa tým vystavovala averzii štátnych autorít.“

(dodala Anna Sabolová ml.)

Farské oznamy

V ČASE OD **07.05.2018** DO **13.05.2018**

Vedenie modlitieb pred sv. omšami: V týždni **13.5.-19.5.** vedie modlitby pred sv. omšami p. **Mária Vasiľová (Železničná ulica).**

Nácvik detského zboru: V sobotu o **13³⁰** navštívi v pastoračnom centre detský zbor.

Farské rady: Prosím o stretnutie v **pondelok** o **20⁰⁰** ekonomickú a v **stredú** o **19³⁰** pastoračnú radu.

Prosebné dni: Tri dni pred slávnosťou Nanebovstúpenia Pána sú prosebnými dňami. Závazný je jeden deň, v našom kostole v pondelok. Obsahom sú prosby za úrodu.

Zbierka na katolícke masmédiá bude v nedeľu **20. mája.**

Od 1. mája: sú sv. omše v utorok ráno o **6³⁰** a v starom kostole.

Turíčna novéna 2018: Bratia redemptoristi nás pozývajú do Gaboltova na Turíčnu novénu, ktorá sa začne vo **štvrtok 10. mája** o **17⁰⁰** a ukončí sa na slávnosť Zoslania Ducha Svätého v **nedeľu 20. mája** o **10³⁰** slávnostnou sv. omšou. Program novény je na plagáte.

Novénu k Duchu Svätému sa od **piatka 11. mája** budeme modliť aj v našom kostole.

Farské evanjelizačné bunky: Všetkým, ktorí by sa chceli oboznámiť s týmto projektom, je určená Prezentácia systému farských evanjelizačných buniek v kláštore sestier redemptoristiek vo Vranove n.T.-Lomnici dňa **8. mája** od **8³⁰** do **17⁰⁰**. V predvečer je o **19⁰⁰** večer chvál. Svoju účasť je treba nahlásiť do konca apríla. Kontakt: Slávka Fejková 0918 590 592, mail: evanjelizacnebunky@gmail.com.

Prerušenie distribúcie elektriny: **7. mája 2018** od od **8⁰⁰** do **13³⁰**. ul. **Ružová** úsek od č.d. 80 po č.d. 26.

Predmanželské ohlášky:

1. Ing. Matej Sabol, syn Jozefa a Anny rod. Jackovej, bývajúci v Banskom a **Terézia Demková**, dcéra Jána a Márie rod. Gutovej, bývajúca v Čemernom, ohlasujú sa **1.-krát.**

Rozpis lektorov:

Nanebovstúpenie Pána: 16.00 hod. - r. **Nutárova**; 18.30 hod. - r. **J. Fenika**;

7. veľkonočná nedeľa: 08.00 hod.(starý kostol) - r. **Kľučárova**; 10.30 hod. - **odpustová**

Kontakty

V prípade akejkolvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marcel Stanko, farský administrátor - **0908 047 220**;

Pevná linka na faru - **057 4426 286.**

LITURGICKÝ PROGRAM OD 07.05.2018 DO 13.05.2018

PONDELOK <i>Prosebný deň – V čase sejby</i>	07.05.2018	Sv. omša: 18 ³⁰ + Juraj Majerčín (25. výročie) Poklona Sv. olt.: 19 ¹⁵
UTOROK	08.05.2018	Sv. omša (JaA): 6 ³⁰ + Ján Durkoš; + Anna a Mária (5. výročie)
STREDA	09.05.2018	Sv. omša: 18 ³⁰ + Ján Hajdúch (1. výročie) (detská)
ŠTVRTOK <i>NANEBOVSTÚPENIE PÁNA (slávnosť) - prikázaný sviatok</i>	10.05.2018	Sv. omša: 16 ⁰⁰ za farnosť Sv. omša: 18 ³⁰ + Marcela Beňová
PIATOK <i>(svätá omša s o. Jurajom Sitarčíkom)</i>	11.05.2018	Sv. omša: 18 ³⁰ + Mária a Štefan; (mládežnícka) + Milan, Helena a František
SOBOTA <i>(svätá liturgia s o. Petrom Gaval'om)</i>	12.05.2018	Modl. večeradlo: 17 ³⁰ Sv. omša: 18 ³⁰ Na odčinenie urážok a rúhaní proti Nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie
NEDEĽA <i>SIEDMA VEĽKONOČNÁ NEDEĽA - ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ FATIMSKÉJ PANNY MÁRIE</i>	13.05.2018	Sv. omša (JaA): 8 ⁰⁰ + Anna Kožejevá Modl. večeradlo: 9 ³⁰ Sv. omša: 10 ³⁰ za farnosť ZBP Mária, Monika a Anna s rod. (celebruje prof. ThDr. Cyril Hišem, PhD.)

“Láska sa môže iba darovať.” (Honoré de Balzac)

VYDÁVA

Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0908 047 220;

Redakciu vedie: M. Stanko; Jazyková úprava: M. Majzlíková; Grafická úprava: R. Majzlík

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.